

Profeten Osea.

I Kapitlet.

Israels affall, bestraffning och benådning.

Herrens ord, som skedde till Osea, Beeris son, i Ussias, Jotams, Ahas' och Hiskias, Judas k nungars, dagar, och i Jerobeams, Joas' sons, Israels k nungs, dagar.

2. Herren började tala genom Osea, och Herren sade till Osea: Gack, tag dig en sköka till hustru och sk ko-

barn! ty i horeri löper landet bort ifrån Herren.

Ps. 73: 27.

3. Och han gick och tog Gomer, Diblaims dotter. Och hon vardt hafvande och födde honom en son.

4. Och Herren sade till honom: »Kalla hans namn Jisreel* ; ty ännu en liten tid och jag skall hemsöka Jisreels blodskulder på Jehus stad och göra ända på k nungad met i Israels hus.

1 Kon. 21: 1. 2 Kon. 9: 10.

* D.  . Gud skall förskingra. Betyder ock: Gud skall plantera. Se nedanföre 2: 23.

5. Och det skall ske på den dagen, att jag skall sönderbryta Israels båge i Jisreels dal.»

6. Och hon blef hafvande ännu en gång och födde en dotter, och han sade till honom: »Kalla hennes namn Lo-Ruhama*»; ty icke skall jag hädanefter mera förbarma mig öfver Israels hus, utan jag skall förkasta dem.

7. Men öfver Judas hus vill jag förbarma mig och hjälpa dem genom Herren, deras Gud; men jag vill icke hjälpa dem genom båge och svärd och krig, genom hästar och ryttare.»

Es. 30: 15. 35: 4. 40: 9.

8. Och hon afvande Lo-Ruhama. Och hon vardt hafvande och födde en son.

9. Och han sade: »Kalla hans namn Lo-Ammi**»; ty I ären icke mitt folk, och jag, jag vill icke heller vara eder».

10. Men en gång skall talet på Israels barn varda såsom sanden i hafvet, som hvarken kan mätas eller räknas; och det skall ske, att på det rum, där det sades åt dem: »I ären icke mitt folk», där skall det sägas till dem: »I ären lefvande Guds barn».

1 Mos. 32: 12. Os. 2: 23. Rom. 9: 25, 26.
1 Petr. 2: 10.

11. Och Judas barn och Israels barn skola samla sig tillhoppa och sätta öfver sig ett hufvud och draga upp utur landet; ty stor skall Jisreels dag vara.

Jer. 3: 18.

Hes. 34: 23. 37: 22. Joh. 10: 16. Ef. 1: 22.

2 Kapitlet.

Förbundet brutet, men åter förnyadt.

Kallen då edra bröder Ammi***, och edra systrar Ruhama†.

2. Gån till rätta med eder moder, gån till rätta! ty hon är icke min hustru, och jag är icke hennes man; och nå hon skilja sitt horeri ifrån sitt ansikte, och sin okyskhet ifrån sina bröst,

3. att jag icke afkläder henne naken och ställer henne fram sådan hon var den dag, då hon föddes, och gör henne lik en öken och lik ett förtorkadt land och låter henne dö af törst

4. och icke förbarmar mig öfver hennes barn, emedan de äro sköko-barn;

5. ty deras moder var en sköka; skamligt betedde sig hon, som burit dem, då hon sade: Jag vill gå efter mina älskare, som gifva mig mitt bröd och mitt vatten, min ull och mitt lin, min olja och min dryck. Hes. 16: 14.

6. Därföre, si, skall jag stänga din väg med törnen och mura en mur för henne, att hon ej finner sina stigar,

7. och hon skall löpa efter sina älskare och icke få dem fatt och söka dem och icke finna dem; och då skall hon säga: Jag vill gå tillbaka till min förste man, ty bättre var mig då än nu.

8. Och hon erkände icke, att det var jag, som gaf henne kornet och musten och oljan och silfver i myckenhet och guld, däraf de gjorde sig Baalsbilder;

9. därföre skall jag taga tillbaka mitt korn, när tid blifver, och min must, när stunden kommer, och förhålla min ull och mitt lin, hvarmed hon skyler sin blygd.

10. Och nu skall jag blotta hennes skam för hennes älskares ögon, och ingen skall rycka henne ur min hand.

11. Och jag skall göra slut på all hennes fröjd, hennes högtid, hennes nymånad, hennes sabbat och all hennes helg,

12. och förstöra hennes vinstock och hennes fikonträd, om hvilka hon sade: »de äro min lön, hvarmed mina älskare hafva lönat mig»; och jag skall göra af dem en skog, och markens djur skola äta dem.

Ps. 80: 13. Es. 5: 5.

13. Och jag skall hemsöka henne för hennes Baalsdagar, då hon tände rökverk och prydde sig med sin ring och sitt halssmycke och gick efter sina älskare och glönde mig, säger Herren.

Jer. 44: 18.

14. Si, därföre skall jag locka henne och föra henne i öknen och tala till hennes hjärta

Es. 40: 1, 2.

15. och därefter gifva henne sina vingårdar och göra Akors dal till en hoppets port, och där skall hon sjunga

* D. ä. Hon finner intet förbarmande. — ** D. ä. Icke mitt folk. — *** D. ä. Mitt folk. — † D. ä. Hon har funnit förbarmande.

såsom i sin ungdoms dagar och såsom på den dag då hon drog upp ifrån Egyptens land.

² Mos. 15: 1. Jos. 7: 24—26.

16. Och på den dagen skall ske, säger Herren, att du skall ropa: »min man!» och du skall icke mer ropa till mig: »min Baal!»

17. Och jag skall bortskaffa Baalsnamnen ifrån hennes mun, och de namnen skola icke mer ihågkommas.

² Mos. 23: 13. Ps. 16: 4.

18. Och jag skall göra på den dagen åt dem ett förbund med markens djur och med himmelens fåglar, med allt som krälar på jorden; och både och svärd och krig skall jag bortrödjat utur landet och låta dem bo trygge.

Es. 11: 6. Hes. 14: 21. 34: 25. Job 5: 22, 23.

Joh. 16: 33.

19. Och jag skall trolofva dig med mig till evig tid, och jag skall trolofva dig med mig i rättfärdighet och rätt, i nåd och barmhärtighet.

20. Och jag skall trolofva dig med mig i trohet, och du skall känna Herren.

Jer. 31: 34.

21. Och på den dagen skall ske, att jag skall bönhöra, säger Herren, jag skall bönhöra himlarne, och de skola bönhöra jorden,

22. och jorden skall bönhöra kornet och musten och oljan, och de skola bönhöra Israel.

23. Och jag skall plantera henne åt mig i landet och förbarma mig öfver Lo-Ruhama och säga till Lo-Ammi: Du är mitt folk; och detta skall svara: Du är min Gud.

Os. 1: 10. Rom, 9: 25. 1 Petr. 2: 10.

3 Kapitlet.

Israels otro, straff, bättring.

Och Herren sade till mig: Ännu en gång gack, älska en kvinna, som, ehuru älskad af sin vän, dock bryter sin tro, likasom Herren älskar Israels barn, men de vända sig till andra gudar och älska drufvokakor.

² Mos. 32: 6.

2. Och jag köpte mig henne för femton silfversiklar och halftannat homermått bjugg;

3. och jag sade till henne: I många dagar skall du vänta på mig, intet

* Prästerna.

horeri bedrifva och icke umgås med någon man, och likaså skall jag göra med dig;

4. ty Israels barn skola få vänta många dagar utan konung och utan furste och utan offer och utan bildstod och utan kåpa och utan husgudar.

5. Därefter skola Israels barn vända om och söka Herren, sin Gud, och David, sin konung, och med bäfvan fly till Herren och till hans nåd, i dagar som komma.

Ps. 2: 6. Jer. 30: 9. Hes. 34: 23. Es. 2: 2. Mik. 4: 1. Ebr. 1: 1.

4 Kapitlet.

Straffpredikan emot folk och präster.

Hören Herrens ord, I Israels barn! ty Herren hafver sak med landets inbyggare, emedan ingen sanfning och ingen kärlek och ingen Guds kunskap finns i landet.

2. Med svordom och lögn och mord och stöld och hor fara de våldsamt fram, och blodskulder följa på blodskulder.

3. Därföre skall landet sörja, och alla som där bo, jämte markens djur, och himmelens fåglar skola försmäktas; ja, själfva fiskarne i hafvet skola dö.

Jer. 4: 25. 12: 4. Zef. 1: 3.

4. Dock sakföre och banne ingen den andre! Och ditt folk är såsom de, hvilka söka sak med prästen.

⁵ Mos. 17: 12.

5. Också skall du falla om dagen, och falla skall ock profet med dig om natten, och jag skall göra slut på din moder.

6. Det varder slut med mitt folk af brist på kunskap. Emedan du försmådde kunskapen, försmär jag också dig såsom präst åt mig; och emedan du förglömdo din Guds lag, skall ock jag förglömma dina barn.

² Mos. 20: 5.

7. Ju flera de blifvo, dess mer syndade de emot mig. Deras ära skall jag byta till skam.

8. Mitt folks syndoffer äta de*, och efter dess brott står deras håg.

9. Också skall det gå präst såsom folket, och jag skall hemsöka honom för hans vägar och vedergälla honom för hans gärningar;

10. och de skola äta men icke blifva mätte, bedrifva lor men icke föröka sig, emedan de hafva upphört att akta på Herren.

³ Mos. 26: 26. Mik. 6: 14. Hagg. 1: 6.

11. Horeri och vin och must taga bort förståndet.

Ords. 20: 1.

12. Mitt folk rådfrågar sin stock, och dess staf gifver det lärdom; ty hordoms ande förledde dem, och i horeri lupo de bort från sin Gud.

Os. 5: 4.

13. På bergens spelsar offra de, och på höjderna tända de rökverk under terebint och poppel och ek, när dessas skugga är god. Därföre blifva edra döttrar skökor, och edra söners hustrur bedrifva hor.

Es. 57: 5, 6. Hes. 6: 13.

14. Jag vill dock icke straffa edra döttrar därföre att de blifva skökor, och edra söners hustrur därföre att de bedrifva hor, ty med skökorna gå de i enrum och offra med tempelbblerskorna, och det oförståndiga folket löper i fördärf.

15. Om du bedrifver horeri, o Israel, må dock ej Juda försynda sig! och gån icke till Gilgal och dragen icke upp till Bet-Aven och svärjen icke: »Så sant Herren lever!»

⁵ Mos. 6: 13. 1 Kon. 12: 29. Os. 5: 8. 9: 15. 10: 5.

16. Ty Israel är obändig såsom en obändig ko. Nu skall Herren drifva dem ut såsom lamm att beta i den vida öknen.

17. Efraim är afgudars stallbroder. Iåt honom fara!

18. Ohejdad är deras dryckenskap, horeri bedrifva de, hvad skamligt är älska landets herrar.

19. Ett stormväder skall binda dem vid sina vingar, och de skola få blygas för sina offer.

5 Kapitlet.

Israel och Juda hotas med undergång.

Hören detta, I präster, och lyssnen härtill, I af Israels hus, och I af konungens hus, vänden örönen till! ty eder gäller domen, alldenstund I hafven varit en snara i Mizpa och ett utspändt nät på Tabor.

Dom. 4: 6. 10: 17. 1 Kon. 12: 32.

2. Och djupt fördärvade affällige äro de; också vill jag straffa dem alla.

3. Jag, jag känner Efraim, och Israel är icke fördold för mig; horeri har du, Efraim, bedrifvit, Israel har orenat sig.

4. De lägga sig icke vinn om att vända tillbaka till sin Gud, ty en hordoms ande bor i deras bröst, och de känna icke Herren.

5. Men Israels högmöd skall ödmjukas i hans åsyn, och Israel och Efraim skola falla för sin synd. Juda skall och falla med dem.

6. Med sina får och sina oxar skola de gå att söka Herren, men de skola icke finna honom. Han har dragit bort ifrån dem.

7. Rnöt Herren hafva de varit trolöse, ty de hafva födt oäkta barn. Nu skall hvarje nymånad förtära dem och deras ägolotter.

Os. 2: 4.

8. Stöten i basun i Gibeä, i trumpet i Rama, blåsen larm i Bet-Aven, se dig om, du Benjamin!

9. Efraim skall varda ödelagd på straffets dag. Ibland Israels stammar kungör jag hvad visst är.

10. Judas furstar äro like dem som flytta rånärken. Öfver dem skall jag utgjuta min vrede såsom vatten.

⁵ Mos. 19: 14. 27: 17.

11. Efraim blifver pressad, krossad i domen, emedan han sjäfvilligt har lupit efter människobud.

12. Och jag är såsom en mal för Efraim och såsom beuröta för Judas hus.

13. Och Efraim såg sin sjukdom, och Juda sin böld, och Efraim gick till Assur och sände bud till den store konungen; men han skall icke kunna läka eder, och bölden skall icke vika ifrån eder: 2 Kon. 15: 19. Os. 10: 6.

14. ty jag skall vara såsom ett lejon för Efraim, och såsom ett ungt lejon för Judas hus. Jag, jag skall sarga och gå, bära bort, utan att någon är som räddar.

15. Jag skall gå tillbaka till mitt rum till dess de erkänna sin skuld och söka mitt ansikte.

6 Kapitlet.

Herrens barmhärtighet.

I sin nöd skola de uppsöka mig och säga: »Kommen, låtom oss vända

om till Herren; ty han har sargat oss, men han skall ock läka oss. Han slog oss, men han skall ock förbinda oss.

5 Mos. 32: 39. 1 Sam. 2: 6. Es. 26: 26. Jobb 5: 18.

2. Han skall göra oss lefvande efter två dagar; på tredje dagen skall han resa oss upp, att vi må lefva inför hans ansikte.

3. Och låtom oss känna, låtom oss jaga efter att känna Herren! Såsom en morgonrodnad är hans uppgång viss, och han skall komma såsom ett regn till oss, såsom ett särlaregn, som fuktat jorden.» Ps. 65: 12. 2 Petr. 1: 19.

4. Hvad skall jag göra dig, Efraim? Hvad skall jag göra dig, Juda? Ty eder kärlek är såsom morgonskyn, och såsom daggen, som tidigt går bort.

5. Därföre tuktade jag dem med profeterna och dräpte jag dem med min muns ord, och min dom gick ut såsom ljuset.

6. Ty till kärlek hafver jag lust, men icke till offer, och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

1 Sam. 15: 22. Ps. 50: 13, 14. Matt. 9: 13. 12: 7.

7. Men de hafva, likasom Adam, öfverträdt förbundet. Däruti hafva de varit trolöse emot mig.

1 Mos. 3: 6.
8. Gilead är en stad af missdådare, full med blodiga spår.

9. Och prästernas band är likt en skara af röfvere, som ligga i försåt för en man. På vägen till Sikem begå de mord, ty hvad skändligt är göra de.

Jos. 20: 7.

10. I Israels hus har jag sett gräsliga ting. Där bedriver Efraim sitt horeri, där orear sig Israel.

Joel 3: 1-13.

11. Äfven för dig, Juda, är en skörd bestämd*, när jag återupprättar mitt folk.

7 Kapitlet.

Efraims och Samarias ondska.

När jag vill läka Israel, så blottas Efraims skuld och Samarias ondska, ty de öfva bedrägeri, och tjuf går in i husen, röfvarband ströfvar på vägarne;

2. och de betänka icke i sitt hjärta, att jag ihågkommer all deras ondska.

* D. ä. Äfven du skall uppbära dina synders lön.

Nu omringa dem deras gärningar, inför mitt ansikte äro de.

3. Med sin ondska glädja de konungen, och med sina lögner furs-tarne.

4. Alla äro de äktenskapsbrytare. De likna en ugn, upphettad af bagaren, som upphör med eldningen ifrån det han har knådat degen till dess den har hunnit jäsa.

5. På vår konungs dag blifva furs-tarne feberhete af vin. Själf räcker han bespottarne handen.

1 Kon. 12: 32. Es. 5: 11.

6. När de med sina anslag hafva upphetsat sitt hjärta såsom en ugn, sofver deras bagare hela natten, men om morgonen brinner ugnen såsom en lågande eld.

7. Heta såsom ugnen äro de alla och uppåta sina styresmän; alla deras konungar falla. Ingen är ibland dem, som åkallar mig.

8. Efraim beblandar sig med andra folkslag. Efraim är en kaka, som icke blifver vänd.

Ps. 106: 35.

9. Främlingar hafva förtärt hans kraft, men han märker det icke; fastän hans hår är gråsprängdt, märker han det dock icke.

10. Och Israels högmod blifver ödmjukadt i hans åsyn; men de omvända sig icke till Herren, deras Gud, och söka icke honom, oakadt allt detta.

Os. 5: 5.

11. Och Efraim är lik en enfaldig dufva, utan förstånd. Egypten påkalla de, till Assur gå de.

Os. 5: 13.

12. När de gå, skall jag utbreda mitt nät öfver dem; såsom himmelns fåglar skall jag fånga dem, näpsa dem, såsom förkunnadt är för deras församling.

2 Kon. 17: 4-6.

13. Ve dem, att de hafva lupit bort ifrån mig, fördärf öfver dem, att de blifvit trolöse emot mig! Och jag, jag ville frälsa dem, men de talade lögner om mig;

5 Mos. 28: 15.

14. och icke ropa de till mig i sitt hjärta, men tjuta på sina sängar; om korn och must trängas de, men gå mig förbi.

15. Och jag, jag varnade dem, jag stärkte deras armar; emot mig tänkte de ondt.

16. De vända sig, men icke till det ofvan är. De äro såsom en slapp båge. Deras furstar skola falla genom svärdet för sina tungors trots. Detta skall lända dem till hån i Egyptens land.

Ps. 78: 57.

8 Kapitlet.

Fienden kommer.

Sätt en basun för din mun! Såsom en örn kommer han* öfver Herrens hus, emedan de hafva öfverträtt mitt förbund och förbrutit sig emot min lag.

Es. 58: 1. Jer. 4: 13. 48: 40. 49: 22. Hes. 17: 3.

5 Mos. 28: 49.

2. Till mig skola de ropa: Min Gud! Dig känna vi, vi Israel.

3. Israel har förkastat min nåd. Jage honom fienden!

4. De valde sig konungar, men icke från mig; de tillsatte furstar, men jag visste intet därom; sitt silfver och sitt guld gjorde de sig till afgudabilder, sig själfva till undergång.

Os. 2: 8.

5. Förkastlig är din kalf, Samaria. Upptänd är min vrede emot dem. Huru länge skola de finna renheten odräglig?

1 K. 12: 28, 29.

6. Ty ifrån Israel är han kommen, och en konstnär har gjort honom, och Gud är han icke; ty Samarias kalf skall blifva till smulor.

2 Mos. 32: 20.

7. Emedan de så vind, skola de skörda storm. Säd skall han ej få, gröda skall ej gifva föda, och gäfve den än, skola främlingar uppsluka den.

Hagg. 1: 6. Gal. 6: 7.

8. Israel varder uppslukad. De aktas nu ibland hednafolken såsom ett kärll utan värde,

9. ty till Assur draga de hän. En vildåsa går ensam sin väg fram. Efraim lejer sig älskog.

10. Också efter de så leja ibland hednafolken, skall jag nu församla dessa, och de skola snart befria dem ifrån tungan af konung och furstar.

11. Emedan Efraim har gjort sina syndaaltaren många, skola ock hans altaren blifva honom till synd.

12. Skrefve jag honom än min lag tusen gånger, blefve den dock aktad såsom något främmande.

* Assurs konung.

13. Såsom offergåfvor åt mig offrade de kött, som de själfve åto upp. Herren hafver i dem intet behag. Nu skall han ihågkomma deras skuld och hemsöka deras synder. Till Egypten skola de vända tillbaka.

Ords. 15: 8. 21: 27. Es. 1: 11. 66: 3. Am. 5: 22.

14. Och Israel glömde sin Skapare och byggde palatser, och Juda mångdubblade sina befästa städer; men jag skall sända en eld i hans städer, och den skall förtära hans slott.

9 Kapitlet.

Stora synder. Svåra straff.

Gläd dig icke, du Israel, och jubla icke såsom andra! ty du har i horeri lupit bort ifrån din Gud, du har älskat skökolön på alla sädeslogar.

2. Loge och press skola icke föda dem, och musten skall svika dem.

3. De skola icke få bo i Herrens land, och Efraim skall vända tillbaka till Egypten, och i Assyrien skola de äta hvad orent är.

4. De skola icke göra drickoffer åt Herren af vin, och deras slaktoffer skola icke vara honom behagliga. Till sorgebröd skola de blifva för dem. Alle, som äta däraf, skola varda orene; ty deras bröd vare för dem själfva, i Herrens hus må det ej inkomma.

5. Hvad skolen I göra på högtidsdagen och på Herrens festdag?

6. Ty si, de gå bort från ödelagdt land. Egypten skall församla dem, Mof skall begräfvä dem. Deras kostbarheter af silfver, dem skall nässlan taga i besittning, törne skall växa i deras hyddor.

Es. 32: 13. 34: 13, 14. Jer. 42: 16, 17. 43: 6, 7.

7. De komma, hemsökelsens dagar; de komma, vedergällningens dagar. Israel skall förnimma, att profeten var en dåre, att andans man var förryckt, för din stora synds skull och för den stora fientligheten.

8. Efraim söker efter andra gudar än min. Profeten är en fågelfångares snara på alla hans vägar, fientlighet råder i hans Guds hus.

9. De äro djupt fördärfvade, såsom

fordom i Gibeä. Han skall ihåggomma deras skuld, hemsöka deras synder.

Dom. 19 kap.

10. Såsom drufvor i öknén fann jag Israel, såsom första förstlingsfrukten på fikonsträdet såg jag edra fäder. De gingo till Baal-Peor och invigde sig åt skammen och blefvo styggelser likasom han, hvilken de älskade.

4 Mos. 25: 3. Ps. 106: 28.

11. Efraim, såsom en fågel skall deras härlighet bortflyga. Inga barn skola födas, bäras i moderlif eller aflade varda.

12. Och om de än uppfödde sina barn, skall jag dock göra dem barnlösa, så att ingen blifver kvar; ty ve äfven öfver dem, när jag viker ifrån dem!

13. Efraim, likasom jag har bestämt om Tyrus, planteringen på ången, så skall och Efraim utföra sina söner till dråparen.

Hes. 26: 17.

14. Gif dem Herre! Hvad skall du gifva dem? Gif dem kved, som föder i otid, och förtorkade bröst!

15. Gilgal är hufvudorten för deras ondska; därföré har jag ock där fattat hat till dem. För deras gärningars ondska vill jag utdrifva dem utur mitt hus, vill ej älska dem mera. Alla deras furstar äro affällige.

Es. 1: 23. Os. 4: 15. 12: 11.

16. Efraim är slagen, deras rot förtorkad, de skola ej bära frukt; och födde de ännu, skall jag döda deras älskade lifsfrukt.

17. Min Gud skall förkasta dem, ty de hafva icke hört honom, och de skola varda flyktingar ibland folken.

10 Kapitlet.

Israel vernas för sina syndor.

Israel var ett frödiget vinträd, frukt satte han; ju mera frukt han bar, desto flere altaren gjorde han; ju bättre det gick hans land, desto bättre belåten gjorde han.

Os. 8: 11.

2. Deras hjärta var falskt. Nu skola de plikta. Han skall sönderbryta deras altaren, förstöra deras belåten.

3. Ty nu skola de få säga: vi hafva ingen konung, emedan vi icke hafva fruktat Herren; och en konung, hvad skulle han kunna göra för oss?

• Se Jer. 2: 13.

4. De tala ord, de svärja falskt, de sluta förbund; och domen uppskjuter såsom en giftig växt på åkerns renar.

5. För kalfvarne i Bet-Aven äro Samarias inbyggare bekymrade; ty för en sådan är hans folk bedröfvadt, och hans präster ängslas för hans skull, för hans härlighet, att han skall flyttas bort ifrån dem.

6. Äfven han skall föras till Assyrien, såsom en skänk till den store konungen. Skam skall Efraim få, och Israel skall blygas öfver sitt råd.

Os. 5: 9, 11.

7. Samarias konung skall försvinna såsom en spån på vattnets yta.

8. Och brottets offerhöjder, där Israel har för syndat sig, skola förstöras; törne och tistel skola växa på deras altaren, och de skola säga till bergen: skylen oss! och till höjderna: fallen öfver oss!

Es. 2: 19. Luk. 23: 30. Upp. 6: 16. 9: 6.

9. Allt ifrån Gibeas dagar har du syndat, Israel. De fortfara därmed. Ej rörer dem kriget i Gibeä emot brottets barn.

Dom. 19, 20 kap.

10. Efter min lust vill jag tukta dem; och folkslag skola församlas emot dem, när jag binder dem vid deras tvenne missgärningar*.

11. Och Efraim är en inöfvad kviga, som gärna tröskar; jag skall också lägga sele på hennes sköna hals. Jag skall spänna Efraim för vagn, Juda skall plöja, Jakob skall hafva.

12. Sån åt eder i rättfärdighet, skörden i mån af nåd; bryten eder ny markt ty det är tid att söka Herren, att han må komma och lära eder rättfärdighet.

Jer. 4: 3.

13. I hafven plöjt ogudaktighet, I hafven skördat orätt. I hafven ätit lögnens frukt, ty du har förlitat dig på din väg, på dina hjältars mängd.

14. Men ett härgny skall höjas emot dina stammar, och alla dina fästen skola ödeläggas, likasom Salman ödelade Bet-Arbeel på krigets dag, då moder blef krossad jämte barnen.

15. Sådant skall Bet-El tillskynda eder för eder ondskas skull. Vid morgongryningen är det förbi, förbi med Israels konung.

11 Kapitlet.

Guds hjärtlag. Israels ondska.

Då Israel var ung, hade jag honom kär, och ifrån Egypten kallade jag min son.

2 Mos. 3: 8. 4: 22, 23. Matt. 2: 15.

2. Ju mer man kallade dem, dess mer gingo de bort. Åt Baalerna offrade de, och åt afgudabelätna tänkte de rökverk.

Jer. 2: 26, 27.

3. Och jag var den som lärde Efraim att gå, och jag höll honom i armarna; men de erkände icke, att det var jag, som hjälper dem. 2 Mos. 13: 21. 5 Mos. 1: 31.

4. Med människoband drog jag dem, med kärlekens linor, och jag lättade oket öfver deras kinder och räckte dem föda.

5. Han skall icke vända tillbaka till Egyptens land, men Assur skall blifva hans konung, emedan de icke hafva velat omvända sig.

6. Och svärd skall svingas emot hans städer och i grund utrota och förtära hans lögnprofeter för deras rådslags skull.

7. Ty mitt folk är benäget till affall ifrån mig; och kallar man dem till det ofvan är, så lyfter man ingen.

8. Huru skall jag göra med dig, Efraim? Huru förfara med dig, Israel? Skall jag väl göra med dig såsom med Adma* och låta det gå dig såsom Zeboim? Mitt hjärta vänder sig i mig, allt mitt medlidande är i rörelse.

9. Jag vill icke verkställa min vredes brand; jag vill icke vidare fördärfa Efraim, ty jag är Gud och icke en människa. Helig är jag midt ibland dig, och med vrede vill jag icke komma.

1 Kon. 8: 27. Es. 66: 1. Ap. G. 7: 48, 49.

10. Efter Herren skola de komma, när han ryter såsom ett lejon; ty han skall ryta, och hans barn skola komma ifrån västerhafvet;

11. med bäfvan skola de komma, såsom en fågel, ifrån Egypten, och såsom en duva ifrån Assurs land, och jag skall låta dem bo i sina hus, säger Herren.

12. Efraim har omgifvit mig med lögn, och Israels hus med svek, och

* Se 5 Mos. 29: 23.

Juda löper ännu undan för Gud, och undan för honom, som är den Allrahligaste, den Trofaste.

12 Kapitlet.

Guds nåd. Israels otacksomhet.

Efraim far efter vind och jagar efter östanväder; för hvar dag ökar han sitt svek, och de sluta förbund med Assur, och olja föres till Egypten.

Es. 57: 9. Os. 5: 13. 7: 11.

2. Och Herren vill gå till rätta med Juda och hemsöka Jakob efter hans vägar, efter hans gärningar vill han vedergälla honom.

3. I moderlifvet höll han sin broder i hälen, och i sin mandomskraft kämpade han med Gud.

1 Mos. 25: 26. 32: 24.

4. Och han kämpade med ängeln och vann, han grät och bad till honom. I Bet-El fann han honom, och där talade han med oss.

1 Mos. 32: 24 f. 35: 7.

5. Och Herren, härskarornas Gud, Herren är hans namn.

2 Mos. 3: 14. Ps. 83: 10. Es. 42: 8.

6. Omvänd dig ock du till din Gud, bevara fromhet och rätt och hoppas på din Gud beständigt!

Ps. 101: 1.

7. Kanaan har burit falsk väg i sin hand; han har älskat att göra orätt.

8. Och Efraim sade: Om blott jag blifver rik och förvärfvar mig ägodelar, skall man i allt mitt förvärf icke finna någon orätt, som är synd.

Upp. 3: 17.

9. Dock har jag, Herren, varit din Gud ifrån Egyptens land, och jag vill ännu en gång låta dig bo i tält, såsom på löfhyddhögtidens dagar.

Os. 13: 4.

10. Och jag har talat till profeterna, och jag har visat dem många syner och framställt liknelser genom profeterna.

Ebr. 1: 1.

11. Om Gilead vardt brottslig, så hafva de ock fått lön för sina brott. I Gilgal offrade man oxar; också skola deras altaren varda såsom stenrösen på åkerns renar.

12. Och Jakob flydde till Arams slättland, och Israel tjänade för en kviuna, och för en kvinna gick han vakt. 1 Mos. 27: 43. 28: 5. 29: 20, 27, 30.

13. Och genom en profet förde Herren Israel upp ifrån Egypten, och genom en profet blef han bevakad.

² Mos. 12: 37. 14: 30. Ps. 77: 21.

14. Efraim har bittert retat honom; också skall han lägga på honom hans blodskuld, och hans Herre skall vdergälla honom hans hån.

13 Kapitlet.

Israels fall och upprättelse.

När Efraim talade, ingaf han skräck. Hög var han i Israel; men han försyndade sig genom Baal och vardt död.

2. Och nu fortfara de att synda och göra åt sig gjutna beläten af sitt silfver, afgudabilder efter sitt förstånd, alla gjorda af konstnärer. Om dem säga de: De människor, som offra, må kyssa kalvarne. Os. 2: 8. 8: 4.

3. Därföre skola de varda såsom morgonskyn och såsom daggen, som går tidigt bort, och såsom en agn, som blåser bort ifrån logen, och såsom en rök ifrån ett rökfång.

Ps. 1: 4. Dan. 2: 35.

4. Och jag är Herren, din Gud ifrån Egyptens land, och någon annan gud än mig må du ej känna; och ingen annan frälsare finns än jag. ² Sam. 22: 32.

Ps. 18: 32. Es. 43: 11. 45: 18. Os. 12: 9.

5. Jag vårdade dig i öknen, i heta torkans land.

⁵ Mos. 8: 15. 32: 10, 12.

6. Ju mer de finga bete, dess mätare blefvo de, och deras hjärta förhäfde sig, därför förgåto de mig.

⁵ Mos. 8: 12. 32: 15.

7. Då blef jag för dem lik ett lejon, lik en leopard vid väg lade jag mig i försåt.

Klag. 3: 9—11. Os. 5: 14.

8. Jag vill gå emot dem lik en björninna, som har förlorat sina ungar, och rifva sönder deras hjärtehinna och sluka dem på stället såsom en lejoninna; markens djur skola sönderslita dem.

² Sam. 17: 8. Ords. 17: 12. Jer. 5: 6.

9. Det blef din olycka, Israel, att du satte dig upp emot mig, emot din hjälp.

10. Hvar är nu din konung, att han må hjälpa dig i alla dina städer, och dina domare, om hvilka du sade: »Gif mig konung och furstar?» ¹ Sam. 8: 5, 6.

* Se 1 Mos. 41: 52, där namnet Efraim förklaras.

11. Jag gaf dig en konung i min vrede, och jag tog honom bort i min harm.

¹ Sam. 8: 7.

12. Efraims skuld är sammanbunden och hans synd förvarad.

⁵ Mos. 32: 34. Job 14: 17.

13. En barnaföderskas vändor skola påkomma honom. Han är ett oförståndigt barn; ty när tid är, träder han icke fram i modermunnen. Es. 37: 3.

14. Ifrån afgrundens våld skall jag frälsa dem, ifrån döden skall jag förlösa dem. Hvar äro dina plågor, o död, hvar är din pest, o afgrund? Ånger är fördold för mina ögon.

¹ Kor. 15: 54, 55.

15. Fastän han ibland sina bröder är den fruktsammaste*, skall östenvind komma, ett Herrens väder, uppstigande ifrån öknen, och hans åder skall försina, och hans källa skall förtorka. Den skall rycka med sig skatten af allt hans kostbara gods.

14 Kapitlet.

De botfärdige skola finna nåd.

Samaria skall plikta, att hon har satt sig upp emot sin Gud. För svärd skola de falla; deras späda barn skola krossas och deras hafvande kvinnor uppristas.

¹ Kon. 16: 24.

2. Vänd om, Israel, till Herren, din Gud! ty du är fallen genom din synd.

Joel 2: 12. Sak. 1: 3, 4. Mal. 3: 7.

3. Tagen ord med eder och vänden tillbaka till Herren, sågande till honom: »Förlåt all skuld och tag oss till godo! så vilja vi med våra läppar betala tackoffer.

Ebr. 13: 15.

4. Assur kan ej hjälpa oss; på hästar vilja vi ej rida och icke mer kalla våra händers verk för vår Gud, emedan hos dig är förbarmande för den faderlöse.»

5. Jag vill hela dem ifrån deras af fall, älska dem af fri vilja, ty min vrede har vändt sig ifrån honom.

6. Jag skall blifva såsom en dag för Israel, att han skall blomstra såsom en lilja och skjuta rötter såsom Libanon.

7. Hans telningar skola utbreda sig, och hans fågring skall blifva såsom

ett oljeträds, och hans vällukt såsom Libanons.

8. Ännu en gång skola de som bo i hans skugga få odla säd, och de skola blomstra såsom vinträd. Hans rykte skall vara såsom vinets ifrån Libanon.

Ps. 91: 1. Es. 4: 6.

9. Efraim, hvad hafver jag mera med afgudarne att skaffa? Jag har

bönhört honom och vill se till honom. Jag är såsom en grönskande cypress. Hos mig är din frukt att hämta.

10. Hvem är vis, att han fattar detta, förståndig, att han besinnar detta? Ty Herrens vägar äro rätta, de rättfärdige vandra däruppå, men öfverträdare falla på dem.

5 Mos. 10: 12. Ps. 25: 9, 10. 107: 43. Es. 8: 14.